

TEZAUUR LITURGIC
9 NOIEMBRIE
MIHAIL PSELLOS

SLUJBA
SF. CUVIOS
SIMEON
METAFRAST

ATENA, 2020

09 ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

ΣΥΜΕΩΝ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΗΣ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Ποίημα Μιχαήλ Ψελλός

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Εἰς τὸ Κύριε ἐκεκράξα ἰσιῶμεν στίχους σ', καὶ ψάλλομεν γ' τῆς Ὀκτωήχου, καὶ γ' τοῦ Ὁσίου. ᾠχος πλ. Β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Γέρας τὸ λαμπρότατον, σοῦ καὶ περίβλεπον ὕψος, μεγαλοπρεπέστερον, ταῖς μεγαλουργίαις σου ἀπετέλεσας, καὶ τὴν ἐνεγκοῦσάν σε, βασιλίδα πόλιν, καὶ ἐν τούτῳ βασιλεύουσαν, πασῶν τῶν πόλεων, καὶ ὑπερκειμένην ἀπέδειξας, καθ' ὥραν ἐξανθήσασαν, σὲ τὸν ἀληθῶς περιώνυμον, βίω τε καὶ λόγῳ, καὶ πάσαις ταῖς καλλίσταις ἀρεταῖς, τὸ θαυμαστὸν ταύτης γέννημα, καὶ λαμπρὸν στεφάνωμα.

Ὡ τῶν θαυμασίων σου, θαυμασιώτατε Πάτερ, οἷς σε ἐθαυμάστωσεν, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος Κύριος, ὡς γὰρ ζῶν ἄψαυστον, σαρκικῶν μίξεων, διετήρεις τὸ σαρκίον σου, οὕτως ἐφύλαξας, τάφῳ τυμβευθὲν ἀπροσπέλαστον, τὸ σῶμά σου τὸ ἅγιον, τῆς ἐπιμιξίας τοῦ ὕστερον, τούτῳ συντεθέντος, ἐτέρου σώματος ὄν ἀπρεπῶς, καὶ μαρτυρεῖ τοῦ ἐκβλύζοντος, μύρου σου ἢ ἐκλειψις.

Σοῦ τοῖς θείοις χεῖλεσιν, χάρις πολλὴ ἐξεχύθη, καὶ σοφίας ἔμπυχον, τῆς ἀκτίστου γέγονας οἰκητήριον,

ὡς πυρὸς γλώσση διαστομωθείς, Ὅσιε ἐν τοῖς λόγοις ὑπερηύγασας, τῶν Ἀποστόλων τε, καὶ τῶν Ἀθλοφόρων τὰ σκάμματα, καὶ βίον τὸν ἰσάγγελον, ἀσκητῶν ἑκάστου διέγραψας, καὶ νῦν συνοικῆτωρ γενόμενος αὐτοῖς, ἐν οὐρανῷ Τριάδος φῶς τὸ ἀνέσπερον, βλέπεις ἀγαλλόμενος.

Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων, τῶν δαιμόνων ἔλυσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας, παρρησίαν ἔχων ἐν τῇ μνήμῃ σου, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Γνώμη ὀλισθήσας τε, καὶ ὑποκύψας τῷ πλάνῳ, ἀπάτη Θεόνυμφε, πρὸς τὴν ὑπερθαύμαστον εὐσπλαγχνίαν σου, καὶ θερμὴν δέησιν, παναγία Κόρη, καταφεύγω ὁ πανάθλιος, δεσμοῦ με λύτρωσαι, τῶν πειρατηρίων καὶ θλίψεων, καὶ σῶσόν με Πανάμωμε, τῶν δαιμονικῶν ἐπιθέσεων, ἵνα σε δοξάζω, καὶ πόθῳ ἀνυμνῶ καὶ προσκυνῶ, καὶ μεγαλύνω σε, Δέσποινα, τὴν ἀειμακάριστον.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Κρίσιν Ἰσραὴλ κριταί, θανατηφόρον κριθῆναι, σὲ Υἱὲ κατέκριναν, ὡς κριτὸν σε στήσαντες ἐπὶ βήματος, τὸν νεκροὺς κρίνοντα, καὶ τοὺς ζῶντας Σῶτερ, καὶ Πιλάτῳ παριστῶσί σε, καὶ κατακρίνουσι, πρὸ τῆς δίκης φεῦ! οἱ παράνομοι, καὶ βλέπουσα τιτρώσκομαι, καὶ

συγκατακρίνομαι Κύριε· ὄθεν καὶ προκρίνω, θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν ἐν στεναγμοῖς, ἢ Θεοτόκος ἐκραύγαζε, μόνε πολυέλεε.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. Δ'.

Ὁρθοδοξίας ὀδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἴκουμένης ὁ φωστήρ, τῶν λογογράφων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, λύρα τοῦ Πνεύματος, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας φωτίσας, Συμεῶν Πατὴρ ἡμῶν, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Οἱ Κανόνες· τῆς Ὀκτωήχου· καὶ τοῦ Ὁσίου, οὔ ἢ ἀκροστιχίς: Μέλπω σε τὸν γράψαντα τὰς μεταφράσεις.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. Δ'. Ὡς ἐν ἠπειρῷ.

Μέλος μοι εὐρυθμον δίδου, Λόγε Θεοῦ, εὐφημεῖν ὀρμήσαντι, τὸν Συμεῶν δὲ τὸν Μεταφραστήν, τὸν κυρίως λογοθέτην ἀξιάγαστον.

Ἐξ ὑψωμάτων τῶν θείων, καὶ ἐπὶ σὲ Πνεῦμα τὸ πανάγιον κατελήλυθε σοφέ, καὶ καρδίαν εὔρε καθαρὰν, καὶ ἔνσωμον ἀληθῶς ἀνεπαύσατο.

Λύχνος ὁ νόμος Κυρίου, σοῦ τοῖς ποσὶν ἀπὸ βρέφους γέγονε, μελετῶντος ἐν αὐτῷ εὐσεβῶς, ἡμέρας καὶ νυκτός, τῆς ἡμέρας ὡς υἱοῦ, καὶ φῶς ταῖς τρίβοις σου.

Θεοτοκίον.

Πόκον Σε πάλαι προεΐδεν ὁ Γεδεών, ἐφ' ὄν
καταβέβηκεν ὁ Θεός, ὡς ὑετός, καὶ τὴν γῆν
πεπλήρωκεν Αὐτοῦ, Μητροπάρθενε ἀγνή, τῆς
ἐπιγνώσεως.

Ῥδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος.

Ὡς πλήρης Πνεύματος, πληρωτῆς ἀνεδείχθης τῶν
Αὐτοῦ προσταγμάτων, τὸ γὰρ παρὰ τοῦ Χριστοῦ
ἐμπιστευθέν σοι, καλῶς ἐξειργάσω τάλαντο μακάριε.
Σοφίας θείας ἐραστής, ἀπαλῶν ἐξ ὀνύκων γεγωνώς,
θεορρήμων περιεπλάκης αὐτήν, καὶ τῶν χαρίτων
αὐτῆς τῷ στεφάνῳ μάκαρ ἐστεφάνωσαι.

Ἐνδιαπρέπας ἐν ἀρχαῖς ταῖς τῆς κάτω συγκλήτου, ὡς
ἀνὴρ βουλευφόρος, τὸ πολίτευμα τὸ σὸν ἐκτήσω ἐν
οὐρανοῖς, καὶ τὴν ἄνω σύγκλητον ἐκόσμησας.

Θεοτοκίον.

Τὸν ὑπὲρ φύσιν τοκετόν, τῆς πανάγνου Παρθένου, ὁ
σοφὸς λογοθέτης ἀκατάληπτον εἰδώς, Ἀγγέλοις τε καὶ
βροτοῖς ἐκδιδάσκει, πίσκει μόνῃ σέβεσθαι.

Κάθισμα. Ἦχος α'. Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις νῦν αὐλιζόμενος, νοὶ
καθαρωτάτῳ, τῆς Ἁγίας Τριάδος, μάκαρ τὰς ἀκτῖνας
περιχαρῶς, ἐποπτεύεις λαμπρότατα, διὸ τιμῶμέν σου
πόθῳ τὴν ἱεράν, καὶ χαρμόσουνον πανήγυριν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων τὸ ἀγαλλίαμα, τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων, κραταιὰ προστασία, ἄκραντε Παρθένε, σῶσον ἡμᾶς, τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας, ὅτι ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας μετὰ Θεόν, Θεοτόκε ἀνεθέμεθα.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τῷ σῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, Λόγε Θεοῦ ἡ ἀμνάς, καὶ ἄμωμός σου Μήτηρ, θρηνηδοῦσα ἐβόα· Πῶς θνήσκεις, ὦ Υἱέ μου, ἐπὶ σταυροῦ; οἴμοι φῶς μου γλυκύτετον! ποῦ σου τὸ κάλλος νῦν ἔδου τὸ τῆς μορφῆς, τὸ ὠραῖον παρὰ πάντας βροτούς;

Ἦδὴ δ' . Χριστός μου δύναμις.

Ὁ πάντων Κύριος, καὶ πάντων αἴτιος τῶν καλῶν, ἐξ ἀπάντων σε τὸν σοφόν, μάκαρ ἐξελέξατο, τῶν θεραπόντων τῶν ἐξ Αὐτοῦ, ἐπαινέτην ἀξιάγαστον.

Νοὸς ὀξύτητι καὶ καθαρότητι, καὶ λαμπρότητι βίου, τὸ νοερόν σε φῶς καθωράϊσε, καὶ ταῖς τῶν λόγων καλλοναῖς, ὁ Θεός σε ἐχαρίτωσεν.

Γραφαῖς ἐσχόλαζες ταῖς θείαις Ὅσιε, καὶ τῶν Ἁγίων τοὺς βίους ἰκνηλατῶν, τούτων τὰ παθήματα καὶ τοὺς ἀγῶνας ἐξυμνεῖς, ταῖς σοφαῖς σου μεταφράσεσιν.

Θεοτοκίον.

Ῥητόρων στόματα, σαλπύγγων ἄδοντα εὐηχέστερα μέλη, ἀνευφημεῖν ἐπαξίως ἄκραντε, ἀδυνατοῦσι τοῦ Θεοῦ Σε ὄρος τὸ κατάσκιον.

Ἦδὴ ε'. Τῷ θεῷ φέγγει Σου ἀγαθή.

Ἀνατολῆς Ἥλιε Χριστέ, τῆς δικαιοσύνης, τῶν ψυχῶν ὁ φωτισμός, τῶν ὑμνούντων σε, τοῦ Μεταφραστοῦ Σου ταῖς παρακλήσεις, τὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου λύσον, ὡς εὔσπλαγχνος.

Ψυχωφελεῖς καὶ σωτηριώδεις τοῖς πιστοῖς λόγοις, θεόφρον συντέθεικας ζῆλον πρὸς ἀνδρείαν, ἀρετῆς μίμησιν τῶν εὖ βεβιωκότων τὰ ὑπομνήματα.

Θεοτοκίον.

Ναὸς καὶ θρόνος καὶ κιβωτός, τοῦ παμβασιλέως καὶ Θεοῦ, Σὺ εἶ πανῦμνητε Δέσποινα, μόνη Θεοτόκε, τὸν ἰλαστήριον ἡμῶν, τῶν προσφευγόντων ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Ἦδὴ στ'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Τὸ πρῶτόν σου σύγγραμμα, ἐκ προνοίας θεϊκῆς, καὶ ὁμιλίας γέγονε τοῦ ἱεροῦ πρεσβύτου καὶ μοναστοῦ, Συμεῶν θεσπέσιε, ὃν ἐν Πάρῳ τῇ νήσῳ τεθεώρηκας. Ἀξίως ἐξύμνησας τῆς Λεσβίας τὰ λαμπρά, καὶ θεῖα ἀγωνίσματα, Θεοκτίστης τῆς ὄντως ἀγγελικόν, μικροῦ καὶ ἀσώματον, τελεσάσης πανσόφως τὸ πολίτευμα. Τὰ ἄδηλα Κύριε, καὶ τὰ κρύφια τῷ Σῷ θεράποντι ἐδήλωσας, τῆς Σῆς σοφίας ἄβυσσον οἰκτιρμῶν, δεικνὺς τὰ ἐλέη Σου, καὶ δοξάζων τοὺς πίστει Σε δοξάζοντας.

Θεοτοκίον.

Ἀνάστα γε Κύριε, ἐκ βυθοῦ με τῶν κακῶν, πρεσβείαις
τῆς τεκούσης Σε, καὶ τοῦ Ὁσίου Δέσποτα Συμεῶν, τοῦ
Σὲ θεραπεύσαντος, διὰ βίου καὶ λόγου πολυέλεε.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἀμέμπτως ἐν γῆ σοφέ, πολιτευσάμενος, τῶν ἐν
οὐρανοῖς Ἁγίων τὰς λαμπρότητας κατιδεῖν ἠξίωσαι,
καὶ πανσόφως τούτους ἐξύμνησας, σὺν αὐτοῖς Χριστῷ
τῷ Θεῷ μὴ παύση, πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Μελωδικῶς πιστοὶ συνελθόντες, εὐφημήσωμεν πάντες
ἐπαξίως ᾠδαῖς, τὸν μέγαν Θεοῦ θεράποντα Συμεῶν,
τὸν Ἅγιον λογοθέτην, ὃν ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία
φωστῆρα πεπλούτηκεν ἐπὶ γῆς, τοῖς διδασκάλοις
Πατράσιν ἐκλάμπαντα. Σὺν τούτοις γὰρ ψάλλον
ἀπαύστως Χριστῷ, φωτὸς τε αἰδίου πληρούμενος,
συχαίρει πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῆς Θ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ὁ Ὁσιος Συμεῶν ὁ
Μεταφραστής, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ἐκκλησία σοι, Συμεῶν, ὄφλει χάριν,

Ἐπὲρ μεταφράσεως Ἁγίων βίων.

Ῥδὴ ζ' . Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Στηλιτεύονται καὶ δαίμονες καὶ τύραννοι, Μάρτυρας καὶ Ὅσιους Χριστοῦ οἱ κολάσαντες, ταῖς σοφαῖς σου μάκαρ συγγραφαῖς, πιστῶν μελωδεῖ δὲ ἡ πληθὺς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μεταφράσεις ὠνομάσθησαν οἱ λόγοι σου τρισμάκαρ, καθιδύνοντες νοῦν ἡμέτερον ὑπὲρ μέλι, καὶ γλυκασμὸν τοῖς χεῖλεσι στάζοντες βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐπαινέσει γενεά, κατὰ τὸν ψάλλοντα, καὶ γενεὰ τοὺς λόγους σου, ὡς ἐξάδοντας τὰ θαυμάσια τὰ τοῦ Θεοῦ, καὶ μέλπειν προτρέποντας ἡμᾶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τὴν καλὴν, ἐν γυναιξὶ Σε καὶ πανάμωμον Μητέρα τοῦ Θεοῦ, οἱ πιστοὶ ἰκετεύομεν, ἐνεστώσης ρύσασθαι ἡμᾶς κακίας, τοῦ ψάλλειν ἐμμελῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥδὴ η' . Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσιοις.

Ἄπασῶν ἡ λαχοῦσα ἄρχειν τῶν πόλεων, σὲ προσήνεγκε θεῖον καρπὸν, μακάριε, τρέφοντα αὐτὴν μυστικῶς, καὶ ποτίζοντα νέκταρ ἀμβροσίας, ψυχῶν εἰς σωτηρίαν.

Φυτουργὸν ἐγκρατείας καὶ βίου σώφρονος, γεωργὸν εὐσεβείας καὶ θείας πίστεως, γνώσεως βυθόν, καὶ πηγὴν κατανύξεως, πάντες σε τιμῶμεν, Συμεῶν λογοθέτα.

Ῥητορεύων τὰ θεῖα, θέλγεις τὸ πλήρωμα τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας θεομακάριστε, καὶ διανιστᾶς ἀρετῆς πρὸς τὴν μίμησιν, τῶν ἐν εὐσεβείᾳ καλῶς τελειωθέντων.

Θεοτοκίον.

Ἀγιάσματος θείαν κιβωτὸν ἔχοντες Θεοτόκε Παρθένε, σὲ τὴν χωρήσασαν πανυπερφυῶς τὸν Θεὸν τὸν ἀχώρητον, ἀνυμνολογοῦμεν πιστοί, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Σεμνῶς βιώσας πρὸς τὸν ποθοῦμενον εἰρηνικῶς τρισμάκαρ, ἐξεδήμησας Κύριον, κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ὁ κλεινὸς Στέφανος τελειοῦται ὁ Ὅσιομάρτυς, ᾧ καὶ συνδεδόξασαι.

Ἐκ γῆς ἀπαίρουσα πρὸς οὐράνια, ἡ ἱερὰ ψυχὴ σου θεοφόρε, σκηνώματα ἀγαλλόμενον, εἶχε τὸ πρόσωπον, βλέπουσα τοὺς Ἁγίους αὐτῇ συγχαίροντας, καὶ πρὸς ὑπερκόσμιον ζωὴν, ταύτην προπέμποντας.

Ἴδου συνήφθης Ἁγίων τάγμασι, Πατριαρχῶν, Μαρτύρων, Ἀποστόλων, Ὁσίων τε, Προφητῶν καὶ Διδασκάλων, καὶ Ἱεραρχῶν, οἷσπερ καὶ συγχορευῶν, μακαριώτατε μέμνησο πρὸς Κύριον ἡμῶν τῶν εὐφημούντων σε.

Θεοτοκίον.

Σιών ἀγία θεοχαρίτωτε, πόλις Θεοῦ καὶ κατοχυρωμένον παλάτιον, τὴν πασῶν βασιλεύουσαν πόλεων, ἐν σοὶ ἀνακειμένην ταύτην περιζῶσαι, τοῦ Μεταφραστοῦ ταῖς ἱεραῖς, Κόρη δεήσεσιν.

Εἰς τὸν στίχον τῶν Αἰνῶν. Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Εὐγενοῦς ἀνεβλάστησας, ρίζης ῥόδον κατέρυθρον, βεβαμμένον χάρισι ταῖς τοῦ Πνεύματος, καὶ τοὺς πιστοὺς εὐωδίασας, ὁσμαῖς συγγραμμάτων σου, Ἀποστόλων Ἀθλητῶν, καὶ Ὁσίων τὰ σκάμματα, συνταξάμενος, ὧν καὶ σύστοιχος ὄφθης θεοφάντωρ, Συμεῶν τρυφῆς ἐν χλόῃ, τῇ ἐν δρόσῳ σκηνούμενος. Στ.: Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

Γραφικῶν ἐξεχύση σου, Συμεῶν ἐν τοῖς χεῖλεσι, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος χάρις ἄρρητος, διὸ τὸν μάτην καυχώμενον, πλοκαῖς διαλέξεων, ἐξηλέγξας ταπεινοῖς, ὡς καλάμη γὰρ γέγονε, κατὰ πρόσωπον, τοῦ πυρὸς τεφρουμένη καὶ σὲ μᾶλλον, μεγαλύνων ἀνεδείχθη, βρύξας νοός σου τὴν δύναμιν.

Στ: Θαυμαστός ὁ Θεός, ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Ὡς θεράπων γενόμενος, τοῦ Θεοῦ ἐκ τῶν ἔργων σου, ὡς Ἁγίων σύσκηνος οὖς ἀνύμνησας, ὡς παρρησίαν κτησάμενος, ἀγνεία τοῦ βίου σου, θεορρήμων Συμεῶν, τῶν ὑμνούντων σε μέμνησο, τὸ φιλάγαθον, τῆς ψυχῆς σου δεικνύων ἵνα πάντες, τοῦ Θεοῦ φιλανθρωπία, παισμάτων ἄφεσιν εὕρωμεν.

Δόξα. Ὁ αὐτός.

Βίον ἐνθεον κατορθώσας, θεωρία τὴν πράξιν κατεκόσμησας, Συμεῶν πανάρισσε. Τὴν γὰρ σοφίαν φιλήσας ἔρωτι θείῳ, ἐκ στόματος τοῦ Πνεύματος τὴν χάριν κατεπλούτησας, καὶ ὡς κηρίον μέλιτος τὸν

γλυκασμόν σου, τῶν λόγων ἀποστάζων ἡμῖν,
εὐφραίνεις νοήμασι θείοις τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ.
Διὸ ἐν οὐρανοῖς ἐμφιλοχωρῶν, αὐλιζόμενος ὑπὲρ ἡμῶν
ἀπαύστως, πρέσβευε τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην
σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς πρεσβείαν ἀκοίμητον, καὶ παράκλησιν ἔμμονον,
κεκτημένη Πάναγνε, πρὸς τὸν Κύριον, τοὺς
πειρασμοὺς κατακοίμισον, τὰ κύματα πράϋνον, τῆς
ἀθλίας μου ψυχῆς, καὶ ἐν θλίψει ὑπάρχουσαν, τὴν
καρδίαν μου, παρακάλεσον Κόρη, δυσωπῶ σε, καὶ
χαρίτωσον τὸν νοῦν μου, ὅπως ἀξίως δοξάζω σε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἢ Πάναγνος
Δέσποινα, καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον, ἠλάλαζε
κράζουσα, πικρῶς τῷ ἐκ σπλάγχνων, αὐτῆς
προελθόντι, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ,
ἀποθαυμάζουσα κατεπλήττετο, τέκνον μου
ποθρινότατον μὴ ἐπιλάθη τῆς δούλης σου, μὴ
βραδύνης Φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

